

**ВИКОНАВЧИЙ КОМІТЕТ
МИРГОРОДСЬКОЇ МІСЬКОЇ РАДИ
ПОЛТАВСЬКОЇ ОБЛАСТІ**

Р І Ш Е Н Н Я

від 15 квітня 2026 року

№ 239

Про затвердження висновку
про недоцільність позбавлення
батьківських прав

Відповідно до пп. 4 п. «б» ч.1 ст.34 та п. 6 ст.59 Закону України «Про місцеве самоврядування в Україні», ст. 19 Сімейного кодексу України, п.3 постанови Кабінету Міністрів України від 24.09.2008 року №866 «Питання діяльності органів опіки та піклування, пов'язаної із захистом прав дитини» (зі змінами та доповненнями) та враховуючи найкращі інтереси дитини, виконавчий комітет міської ради

в и р і ш и в :

1. Затвердити висновок про недоцільність позбавлення батьківських прав (додається).
2. Контроль за виконанням цього рішення покласти на керуючу справами виконавчого комітету міської ради Нікітченко А.Б.

Міський голова

Сергій СОЛОМАХА

Додаток
до рішення виконавчого комітету
міської ради
від 15 квітня 2026 р. № 239

ВИСНОВОК

про недоцільність позбавлення батьківських прав

У зв'язку із розглядом Миргородським міськрайонним судом Полтавської області справи №541/327/26 за позовом Ромаха Володимира Миколайовича до Жежері Альони Юріївни про позбавлення батьківських прав на засіданнях комісії з питань захисту прав дитини при виконавчому комітеті Миргородської міської ради 18.03.2026 року та 09.04.2026 року було розглянуте питання щодо надання висновку про доцільність (недоцільність) позбавлення батьківських прав Жежері Альони Юріївни по відношенню до малолітньої дитини Ромаха Кіри Володимирівни.

Розгляд питання був перенесений на друге засідання комісії у зв'язку з неявкою відповідачки. Проте на друге засідання вона також не з'явилась, хоча і була повідомлена належним чином.

Позивач був присутній на засіданні комісії з питань захисту прав дитини при виконавчому комітеті Миргородської міської ради 09.04.2026 року та підтвердив позовні вимоги. Проте не зміг пояснити, чим позбавлення батьківських прав матері покращить життєву ситуацію дитини.

З матеріалів справи вбачається, що Ромаха В.М. та Жежеря А.Ю. перебували у зареєстрованому шлюбі з 26 серпня 2017 року по 28 вересня 2023 року, мають спільну дитину Ромаха Кіру Володимирівну. У березні 2023 року відповідачка почала проживати окремо та створила нову сім'ю. Таким чином Альона Юріївна фактично самоусунулася від виконання батьківських обов'язків.

Після припинення спільного проживання дитина спочатку проживала з матір'ю, а близько року тому виявила бажання проживати з батьком.

17 березня 2026 року працівниками відділу «Служба у справах дітей» Миргородської міської ради було відвідано відповідачку та складено відповідний акт.

Альона Юріївна повідомила, що заперечує проти позбавлення її батьківських прав. Аліменти сплачує по домовленості, станом на 12.03.2026 року заборгованість зі сплати аліментів відсутня (виконавчий лист Миргородського міськрайонного суду Полтавської області від 06.10.2025 року, довідка Миргородського відділу державної виконавчої служби у Миргородському районі Полтавської області Сумського міжрегіонального управління Міністерства юстиції України від 13.03.2026 №15007). Дитина 3-4 рази на місяць відвідує матір. На засідання комісії з питань захисту прав дитини Альона Юріївна потрапити не в змозі, бо доглядає малолітню дитину від другого шлюбу. Умови проживання родини задовільні, повністю відповідають санітарно-гігієнічним нормам.

Відповідно до довідки Миргородського РВП ГУНП в Полтавській області від 18.03.2026 гр. №66345-2026 Жежеря А.Ю. до адміністративної відповідальності за ст. 173-ЗКУпАП та ст. 184 КУпАП не притягувалась.

Згідно з характеристикою інспектора сектору по роботі з органами самоорганізації населення організаційного відділу Миргородської міської ради, відповідачка характеризується сусідами з нейтрального боку, скарг на поведінку до голови вуличного комітету не надходило.

07.04.2026 року було проведено обстеження умов проживання дитини за адресою проживання батька. Для дитини створені умови для повноцінного життя та розвитку. Під час відвідування Кіра повідомила, що має бажання проживати з батьком. Володимир Миколайович не пояснив доньці правові наслідки позбавлення матері батьківських прав, щоб не травмувати дитину.

Відповідач має достатній дохід, про що свідчить відповідь на запит від 09.04.2026 року про суми виплачених доходів та утриманих податків.

Відповідно до характеристик, наданих за місцем проживання (довідка-характеристика виконавчого комітету Комишнянської селищної ради №118 від 11.03.2026 року) та служби відповідача, Ромах В.М. характеризується з позитивного боку. Ввічливий у спілкуванні, вихований, спокійний, витриманий, порядний та турботливий.

За інформацією, наведеною у довідці Миргородського РВП ГУНП в Полтавській області від 13.03.2026 №61931-2026 гр. Ромах Володимир Миколайович до адміністративної відповідальності за ст. 173-3КУпАП та ст. 184 КУпАП не притягувався.

Згідно з довідкою ОЗО «Миргородська гімназія №3 Миргородської міської ради Полтавської області» в навчальному процесі участь бере лише батько, мати Жежеря А.Ю. навчанням дитини не цікавиться, з учителями не спілкується.

Керуючись ст.19 СК України, для надання висновку про доцільність або недоцільність позбавлення батьківських прав служба у справах дітей повинна враховувати всі відомості, одержані в результаті проведення обстеження умов проживання дитини, батьків, з'ясувати всі обставини та причини невиконання батьківських обов'язків одним з батьків, а також дослідити документи, які стосуються справи. Відповідно до ст. 15 Постанови Пленуму ВСУ №3 від 30.03.2007 року «Про практику застосування судами законодавства при розгляді справ про усиновлення і про позбавлення та поновлення батьківських прав» для вирішення питання про позбавлення батьківських прав слід розглядати лише після повного, всебічного, об'єктивного з'ясування обставин справи, зокрема ставлення батьків до дітей. Фактори невиконання батьківських обов'язків можна розцінювати як ухилення від виховання дитини лише за умови винної поведінки батьків, свідомого нехтування ними своїми обов'язками.

У ст. 3 Конвенції про права дитини зазначено, що у всіх діях щодо дітей, незалежно від того, здійснюються вони державними чи приватними установами, які займаються питаннями соціального забезпечення, судами, адміністративними чи законодавчими органами, першочергова увага приділяється якнайкращому забезпеченню інтересів дитини.

Стаття 8 Закону України «Про охорону дитинства» наголошує, що кожна дитина має право на рівень життя, достойний для її фізичного, інтелектуального, морального, культурного, духовного і соціального розвитку. Батьки або особи, які їх замінюють, несуть відповідальність за створення умов, необхідних для всебічного розвитку дитини.

У статті 150 Сімейного Кодексу України передбачено, що батьки зобов'язані піклуватися про здоров'я дитини, її фізичний, духовний та моральний розвиток. Передача дитини на виховання іншим особам не звільняє батьків від обов'язку батьківського піклування щодо неї.

На підставі вищевикладеного, керуючись ст. 164, 165 Сімейного Кодексу України, враховуючи, що згідно з п. 15, 16, 18 Постанови Пленуму ВСУ №3 від 30.03.2007 р. «Про практику застосування судами законодавства при розгляді справ про усиновлення і про позбавлення та поновлення батьківських прав», позбавлення батьківських прав є крайнім заходом впливу на осіб, які не виконують батьківських обов'язків, та враховуючи відсутність достатніх переконливих доказів винної поведінки матері, виконавчий комітет Миргородської міської ради вважає за недоцільне позбавити батьківських прав Жежерю Альону Юріївну, по відношенню до її малолітньої дитини Ромах Кіри Володимирівни.

Міський голова

Сергій СОЛОМАХА